

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อการลดการเสพยา และ การเพิ่มการเห็นคุณค่าตนเองของผู้ถูกคุมความประพฤติ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง กับกลุ่มควบคุมซึ่งมารายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติตามปกติ และไม่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง โดยมีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จะมีการเสพยาลดลงกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุม
2. ในระยะติดตามผล ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จะมีการเสพยาลดลงกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุม
3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จะมีการเห็นคุณค่าตนเอง เพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุม
4. ในระยะติดตามผลผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จะมีการเห็นคุณค่าตนเอง เพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ และการทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดการเห็น

คุณค่าตนเองด้วยการทดสอบค่าที่ ปรากฏว่าผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานการวิจัย ทั้ง 4 ข้อ ซึ่งนำมาอภิปรายได้ดังนี้

จากตารางที่ 1 ซึ่งแสดงการตรวจหาสารกัญชาในปัสสาวะของผู้ถูกคุม ความประพฤตินกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง หลังการ ทดลองและระยะติดตามผล ปรากฏว่าในระยะก่อนการทดลองผู้ถูกคุมความประพฤติ ทั้งสองกลุ่มต่างมีการเสพกัญชาทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 การเสพกัญชานี้พิจารณา จากผลการตรวจหาสารกัญชาในปัสสาวะ เป็นเกณฑ์ โดยพิจารณาว่าหากยังคงตรวจ พบสารกัญชาแสดงว่ายังมีการเสพกัญชาอยู่และ เมื่อพิจารณาผลหลังการทดลองแล้ว ปรากฏว่าผู้ถูกคุมความประพฤตินกลุ่มทดลองมีการเสพกัญชาลดลง เนื่องจากตรวจ ไม่พบสารกัญชาในปัสสาวะของผู้ถูกคุมความประพฤตินกลุ่มทดลองเลย คิดเป็น ร้อยละ 100 และสำหรับผู้ถูกคุมความประพฤตินกลุ่มควบคุมซึ่งมารายงานตัวต่อ พนักงานคุมประพฤติตามปกติ แต่ไม่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนว พิจารณาความเป็นจริงนั้น พบว่าตรวจไม่พบสารกัญชาในปัสสาวะของผู้ถูกคุมความ ประพฤติกกลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 50 ซึ่งเมื่อนำผลการตรวจหาสารกัญชาใน ปัสสาวะของผู้ถูกคุมความประพฤติทั้งสองกลุ่มไปทดสอบค่าไคสแควร์ (ตารางที่ 2) พบว่าผลการตรวจหาสารกัญชาในปัสสาวะของผู้ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์ กับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่าหลังการทดลองผู้ถูกคุมความประพฤตินกลุ่ม ทดลองมีการเสพกัญชาลดลงมากกว่าผู้ถูกคุมความประพฤตินกลุ่มควบคุม ผลการ วิจัยนี้สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของกลาสเซอร์ ที่ กล่าวว่าในสภาพการณ์ที่ผู้รับการปรึกษามีปัญหาคล้าย ๆ กัน การปรึกษาเชิงจิต วิทยาแบบกลุ่มจะสามารถช่วยผู้รับการปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด สมาชิก แต่ละคนจะมีการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันเป็นการสร้างสายใยแห่งความรู้สึกไว้ วางใจ ทำให้บุคคลพยายามค้นหาโลกภายในของตนโดยไม่รู้สึกรู้สึกรู้สึกว่าถูกบีบบังคับและ ยอมทาสัญญาเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนให้ดีขึ้น (Glasser 1980:40-49) การวิจัยครั้งนี้สมาชิกกลุ่มเป็นผู้ที่มีปัญหาการติดยาเสพติดกัญชาเหมือนกัน จึงมีผลทำให้ ทั่วความเข้าใจกันได้เร็ว แต่ละคนต่างรับรู้ว่าคุณคนต่างมีปัญหา มีความรู้สึกร่วมกัน และ เข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันของกันและกัน มีความผูกพันกัน ความรู้สึกผูกพันนี้

จะเห็นได้จากคำกล่าวของสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งที่ว่า "...อยากให้มีกลุ่มอย่างนี้ทุก วันเลย ชอบ ยิ่งไงล่ะ ผมได้ใช้เวลาอย่างนี้รู้สึกดีใจ ว่าเออ เพื่อนคนนั้นมี ครอบครัแล้ว คนนี้มีแม่ห้าลูกสิบเอ็ดเหมือนกัน..." สมาชิกที่มีแม่ห้าลูกสิบเอ็ด เหมือนกันทั้งสองคนต่างมีปัญหาในครอบครัวมาจากสาเหตุคล้ายกัน และ เลือก พฤติกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาคือการเสพกัญชา ในระหว่างการประชุมกลุ่ม ผู้ นากลุ่มได้ให้สมาชิกประเมินพฤติกรรมการเสพกัญชาของตนเองว่าเกิดประโยชน์ หรือไม่ และการเสพกัญชาเป็นวิถีทางแก้ปัญหานั้นถูกต้องหรือไม่ เมื่อสมาชิกมีสัมพันธ - ภาพต่อกันดังกล่าวแล้ว ทำให้สมาชิกเกิดความรู้สึกไว้วางใจและยอมที่จะประเมิน พฤติกรรมของตนเอง ต่างก็มองเห็นว่าการเสพกัญชาเป็นสิ่งที่ไม่ก่อประโยชน์ให้ แก่ตนเอง ทั้งในปัจจุบันและอนาคต นอกจากช่วยให้สบายใจในระยะ เวลาสั้น ๆ เท่านั้น เมื่อสมาชิกต่างประเมินพฤติกรรมตนเองแล้ว ผู้นำกลุ่มได้ให้สมาชิกทำ กิจกรรมการสำรวจเวลา เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้มองตนเองอย่างละเอียดและรับรู้ การกระทำของตนเองอย่างที่แท้จริง ซึ่งจะมีผลให้มีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหา ของตนเองมากขึ้น ตัวอย่างเช่นสมาชิกผู้หนึ่งอ้างว่ายังไม่สามารถเลิกเสพกัญชา เพราะเพื่อนยังเสพอยู่ และตัวเองต้องคบเพื่อนเหล่านั้น จึงไม่สามารถปฏิเสธ เพื่อนได้ แต่เมื่อทำการสำรวจการใช้เวลาแล้ว พบว่าเป็นความเคยชินของตนเอง ที่จะต้องไปหาเพื่อน เพื่อเสพกัญชาก่อนที่จะเข้าไปพักผ่อนที่บ้านหรือก่อนออกไปทำ งาน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง) ดังนั้นสาเหตุของการเสพจึงอยู่ที่ตัวสมาชิก เอง มิได้อยู่ที่เพื่อน สมาชิกจึงตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองที่จะต้องแก้ ปัญหา และ เขาได้วางแผนการแก้ไขปัญหาคือ

หลังจากที่ประเมินพฤติกรรมและสำรวจการใช้เวลาแล้ว สมาชิกต่าง ตระหนักถึงความเป็นจริงในชีวิตของตนมากขึ้น และมองเห็นถึงความพยายามใน ควบคุมการรับรู้ของตน ได้มีการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และวางแผนเพื่อ เปลี่ยนแปลงตนเองและดำเนินการตามแผน กระแสกลุ่มมีพัฒนาการตามหลักการ 8 ประการของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาความเป็นจริง นอกจากนี้ ยังพบว่า กระแสกลุ่มเป็นตัวเพิ่มกำลังในการช่วยให้สมาชิกประเมินพฤติกรรมของ ตน วางแผน และดำเนินการตามแผนการให้กำลังใจ โดยเพื่อนสมาชิกกลุ่มจะ ช่วยเหลือแต่ละคนยืนยันที่จะดำเนินการตามแผนจนสำเร็จ (Corey 1986:254)

ดังเช่น บีซึ่งตอนแรกวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยจะใช้เวลาว่างในการวิ่งและเล่นฟุตบอล เพื่อเป็นการเปลี่ยนความสนใจ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเสกซ์ของตนเอง แต่ปรากฏว่าทำไม่สำเร็จ เมื่อสมาชิกกลุ่มทราบได้มีการ ทักท้วงใจว่า "...ในระยะแรกจะหงุดหงิดและมีอาการบ้าง แต่สองสามวันก็ หาย..." สมาชิกอีกคนได้แสดงถึงความเป็นห่วงว่า "การที่บียังคงไปอยู่กับพวก เขา ไปย่ำให้เขา ถึงแม้บีจะไม่ได้เล่น แต่ถ้าตำรวจจับ บีก็ต้องโดนอีกอยู่ดี" เมื่อได้ทักท้วงจากเพื่อนบีได้ตกลงใจวางแผนการใช้เวลาใหม่ โดยใช้เวลา ตั้งแต่ 17.00-21.00 น. อยู่ที่โต๊ะสนุกเกอร์ ซึ่งทำให้เขาเพลิดเพลิน และไม่ ต้องเข้าไปมั่วสุมอยู่กับเพื่อนที่เสกซ์อีก ซึ่งในการประชุมกลุ่มครั้งหลัง ๆ เขา รายงานว่า "...เดี๋ยวนี้เจอเพื่อน ๆ เหมือนกัน แต่บอกว่ามีธุระยื่นคุยเดี๋ยวเดี๋ยว ก็ออกมา... เมื่อก่อนไม่คิดว่าจะทำได้ แต่พอผ่านช่วงนั้นมาก็ไม่เป็นไร เดี่ยวนี้ เพื่อนชวนก็บอกไม่เอาได้แล้ว ... บางครั้งเขาก็สูบต่อหน้าแต่ไม่รู้สึกลอยาก..."

ในระยะแรกของการประชุมกลุ่ม บีปฏิเสธว่าไม่สามารถเลิกเสกซ์เสกซ์ได้ เพราะเขามีแต่เพื่อนที่เสกซ์เท่านั้น เขาไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากเพื่อน และเพื่อนที่ไม่เสกซ์คงไม่มีใครต้องการคบด้วย สมาชิกในกลุ่มได้แสดงความประสงค์ เป็นเพื่อนานยามที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มและทักท้วงใจ เพื่อให้บีตัดสินใจเปลี่ยนแปลง ตนเอง และในที่สุดเขาก็สามารถทำได้ และสามารถกล่าวว่าเขาทำได้แล้ว

ในตัวอย่างที่กล่าวไปนั้น จะเห็นว่าการที่กลุ่มทักท้วงใจและไม่ยอมล้ม เลิกความตั้งใจทำให้สมาชิกกลุ่มมีกำลังใจ มีความเชื่อมั่นและรับผิดชอบดำเนินการ ตามแผนต่อไปจนกระทั่งบรรลุเป้าหมาย และสามารถยับยั้งได้ด้วยกำลังใจของ ตนเอง แม้ว่าจะยุติการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็น จริงแล้วก็ตาม จะเห็นจากผลการตรวจหาสารกัญชาในปัสสาวะของกลุ่มตัวอย่าง หลังการทดลองแล้ว 1 เดือน (ตารางที่ 1) ในระยะติดตามผล ยังคงตรวจไม่ พบสารกัญชาในปัสสาวะของผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มทดลองทุกคนคิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนผลการตรวจปัสสาวะของผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุมนั้นปรากฏว่า ไม่พบสารกัญชาในปัสสาวะคิดเป็นร้อยละ 50 และจากผลการทดสอบค่าไคสแควร์ ของผลการตรวจหาสารกัญชาในปัสสาวะของผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล (ตารางที่ 3) ปรากฏว่าผลการตรวจหาสารกัญชา

ในปัสสาวะของผู้ถูกคุมความประพฤติมีความสัมพันธ์กับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าในระยะติดตามผลผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มทดลองมีการเสพกัญชาลดลงกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นการสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 และแสดงให้เห็นว่าการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงยังคงมีผลให้ผู้ถูกคุมความประพฤติเลิกการเสพกัญชาได้ ซึ่งหมายถึงว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มทดลองสามารถควบคุมชีวิตของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถยืนหยัดอยู่ได้ด้วยกำลังใจของตนเองแล้ว ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสอดคล้องกับแนวความคิดของกลาสเซอร์ที่กล่าวว่า การแก้ไขการติดกัญชาทำได้โดยการสร้างสัมพันธภาพที่ดี สนับสนุนให้ผู้เสพได้เรียนรู้ว่าความสำเร็จและความพึงพอใจนั้นต้องแลกด้วยการทำงานอย่างจริงจัง ให้ผู้เสพได้เกิดความรู้สึกที่ดีมากจนกระทั่งมีกำลังใจที่จะทำให้เขาสามารถควบคุมชีวิตของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกครั้งหนึ่ง (Glasser 1985: 135-137)

สำหรับผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าตนเองของผู้ถูกคุมความประพฤตินั้น ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 จะเห็นได้จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าตนเองที่เพิ่มขึ้น หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ตารางที่ 5) ปรากฏว่าผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงมีการเห็นคุณค่าตนเอง หลังการทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติที่มารายงานตัวตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่าการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง มีผลให้ผู้ถูกคุมความประพฤติมีการเห็นคุณค่าตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าการรายงานตัวกับพนักงานคุมประพฤติตามปกติ เนื่องมาจากเมื่ออยู่ในกลุ่มผู้ถูกคุมความประพฤติได้เรียนรู้ในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ทำให้รู้สึกมีพลังและอบอุ่นใจ มีโอกาสได้เรียนรู้ในการให้ความรักและการได้รับความรัก ได้รับรู้ว่ามีคนรักและห่วงใย ดังเช่นที่นบอภกับบีว่า "พอถึงเวลาห้าโมงเย็นก็คิดถึงบี เพราะเป็นเวลาวิกฤตของบี..." ซึ่งกลาสเซอร์กล่าวว่า หากบุคคลเชื่อว่า

มีอย่างน้อยหนึ่งคนในโลกนี้ที่รัก ห่วงใย และเอาใจใส่เขา จะทำให้เขารู้สึกว่าเป็นคนที่มีคุณค่า (Glasser 1969:16) นอกจากนี้จากการที่ผู้ถูกคุมความประพฤติทุกคนในกลุ่มทดลองสามารถเลิกเสพยาได้ ทำให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกว่าตนเองสามารถทำได้ อันเป็นการก่อให้เกิดความรู้สึกเชิงบวกขึ้น ซึ่งการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพิจารณาความเป็นจริง เชื่อว่า การมีความรู้สึกเชิงบวก (Positive Addiction) เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความเข้มแข็งของชีวิต ภาวะจิตใจที่มีความรู้สึกทางบวก ทำให้บุคคลสามารถเอาชนะความรู้สึกทางลบได้ และทำให้มีชีวิตในทางสร้างสรรค์ (Corey 1986:246) ดังนั้นเมื่อผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถประสบความสำเร็จจากการวางแผนเพื่อเลิกเสพยาได้ จึงทำให้เขาเห็นคุณค่าตนเองเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคูเปอร์สมิธ (Coopersmith 1981:142) ที่พบว่าถ้าบุคคลมีความสามารถตรงตามที่มุ่งหวัง หรือดีกว่าความมุ่งหวังที่กำหนด เขาจะเกิดการเห็นคุณค่าตนเอง

ความรู้สึกเชิงบวกและการเห็นคุณค่าตนเองของผู้ถูกคุมความประพฤติสะท้อนให้เห็นได้จากการสนทนาระหว่างประชุมกลุ่ม เช่น บ๊อบบอกว่า "ตั้งแต่มาเข้ากลุ่มแล้ว พี่สาวไว้วางใจ และ เชื่อใจมากขึ้น ผมสามารถไปไหน ๆ ได้สบายใจขึ้น..." นกบอกว่า "...แม่ดีใจและ เชื่อว่าครั้งนี้ผมจะสามารถเลิกเสพยาได้ เพราะแม่เห็นผมมาเข้ากลุ่มสม่ำเสมอ แม่บอกว่าพ่อก็รู้สึกต่อผมดีขึ้น... รู้สึกดีใจที่ทำได้แม่ดีใจ..." และ อี๊ดบอกถึงความภาคภูมิใจในตนเองที่ทำให้แม่มีความสุข "...แม่ดีใจและ บอกว่าจะให้ผมบวชพรชาวันนี้"

ความรู้สึกเห็นคุณค่าตนเองที่เพิ่มขึ้นนี้ยังคงอยู่ แม้ว่าจะยุติการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงแล้วก็ตาม เห็นได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 6 ที่พบว่าในระยะติดตามผลผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าตนเอง เพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ถูกคุมความประพฤติในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นการสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4 แสดงว่าการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงยังคงมีผลต่อการเห็นคุณค่าตนเองที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกลาสเซอร์และทรอตเซอร์ ที่เชื่อว่า การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นโดยการใช้อิทธิพลของการกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สามารถพัฒนาบรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้สมาชิกกลุ่มยอมรับซึ่งกันและกัน

เมื่อสมาชิกกลุ่มมีความรู้สึก ว่า ตนเองได้รับความรักและการยอมรับอย่างจริงจัง จากสมาชิกกลุ่ม เขาจะเกิดความเชื่อมั่นในตนเองกล้าเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ และ ทำให้เขารู้สึกว่าตนเองมีค่า (Glasser 1975:44, Trotzer 1977:56)

กล่าวโดยสรุปจากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้ ถูกคุมความประพฤติได้ผ่านประสบการณ์ของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตาม แนวคิดพิจารณาความเป็นจริง ซึ่งมีผู้นำกลุ่มเป็นผู้ทำหน้าที่เอื้ออำนวยให้ผู้ถูกคุม ความประพฤติได้ปรับปรุงการรับรู้ที่มีต่อตนเอง สามารถเผชิญกับความเป็นจริง มี ความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหของตนเองด้วยท่าทีที่เหมาะสม สามารถวาง แผนการเปลี่ยนแปลงที่มีความเป็นไปได้ และตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ตามความสามารถและข้อจำกัดของตนเอง ทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถ เลิกเสพยา และมีการเพิ่มการเห็นคุณค่าตนเองได้ดีกว่าการมารายงานตัวต่อ พนักงานคุมประพฤติตามปกติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย